

UCHWAŁA Nr 361 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1961 r.

w sprawie dodatkowego zatrudniania pracowników instytucji naukowych, urzędów i instytucji państwowych w innych zakładach pracy.

§ 1. Uchwała określa zasady i tryb postępowania przy stosowaniu przepisów, uzależniających dopuszczalność dodatkowego zatrudnienia od uzyskania zezwolenia w głównym miejscu pracy przez pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych, instytutów naukowo-badawczych oraz urzędów i instytucji państwowych, a mianowicie przy stosowaniu przepisów:

- 1) art. 102 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) i art. 37 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 10, poz. 64),
- 2) art. 25 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60),
- 3) art. 29 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72),
- 4) § 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 52, poz. 299 z późniejszymi zmianami).

§ 2. 1. Udzielanie zezwoleń na dodatkowe zatrudnienie pracowników, o których mowa w § 1, jest dopuszczalne na zasadach i w trybie określonych przez obowiązujące przepisy, jeżeli:

- 1) ze względu na szczególne kwalifikacje wymagane przy wykonywaniu pracy dodatkowej nie można jej powierzyć innej osobie,
- 2) wykonywanie pracy dodatkowej nie koliduje z obowiązkami w głównym miejscu pracy.

2. W zezwoleniu należy określić wymiar czasu pracy i godziny pracy w dodatkowym miejscu pracy.

§ 3. 1. Zakładom pracy nie wolno zatrudniać dodatkowo pracowników, o których mowa w § 1, bez przedstawienia odpowiednich zezwoleń.

2. Wymiar czasu pracy i godziny pracy w dodatkowym miejscu pracy powinny mieścić się w granicach objętych zezwoleniem.

3. Zakłady pracy są obowiązane zawiadamiać szkoły wyższe, Polską Akademię Nauk i jej placówki naukowe, instytuty naukowo-badawcze oraz urzędy i inne instytucje państwowe, będące głównym miejscem pracy pracowników, o ich dodatkowym zatrudnieniu, podając jednocześnie wymiar czasu pracy i godziny pracy oraz wysokość wynagrodzenia.

§ 4. 1. Warunki pracy pracowników nauki i naukowo-badawczych w zatrudnieniu dodatkowym należy ustalać tak, aby wynagrodzenie za pracę dodatkową nie przekraczało 100% uposażenia zasadniczego w głównym miejscu pracy.

2. Zasady ustalania wysokości uposażenia pracowników nauki i naukowo-badawczych łączących pracę w różnych instytucjach naukowych oraz w administracji państwowej i w instytucjach naukowych określają odrębne przepisy.

§ 5. Zezwolenia na dodatkowe zatrudnienie wydane dotychczas pracownikom, o których mowa w § 1, należy cofnąć w ciągu miesiąca od daty wejścia w życie uchwały, z zachowaniem terminu potrzebnego do rozwiązania umowy w dodatkowym miejscu pracy.

§ 6. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią przeprowadzanie kontroli stosowania uchwały.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz zainteresowanym ministrom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz